

Co oznacza pojęcie „egzorcyzm”?

Terminem „egzorcyzm” (gr. *exorcismus* – „przysięga”) określa się obrzęd liturgiczny, mający na celu wyjęcie człowieka lub rzeczy spod wpływu szatana, mocą, jaką Chrystus przekazał Kościołowi. Egzorcyzm zawiera prośbę do Boga o uwolnienie z demonicznych mocy lub bezpośredni rozkaz skierowany ku szatanowi (por. Mk 1, 25). Od 1983 r. w Kościele obowiązuje nowy kodeks Prawa Kanonicznego, w którym znajduje się zapis poświęcony egzorcyzmom (kan. 1172): „§1 Nikt nie może dokonywać zgodnie z prawem egzorcyzmów nad opętanymi, jeśli nie otrzymał od ordynariusza miejsca specjalnego i wyraźnego zezwolenia. §2 Takiego zezwolenia może udzielić ordynariusz miejsca tylko prezbiterowi odznaczającemu się pobożnością, wiedzą, roztropnością i nieskazitelnością życia”. Istnienie urzędu egzorcyisty potwierdza list papieża Korneliusza do Fabiusa, biskupa Antiochii. W starożytności egzorcyzat był jednym z czterech mniejszych święceń. Według Encyklopedii Kościelnej (1874) obowiązkiem egzorcyisty w posłudze eucharystycznej jest robienie miejsca przystępującemu do Komunii świętej oraz podawanie wody podczas Mszy. † Współcześnie najczęściej stosuje się egzorcyzm wypowiedziany przy chrzcie: „Zaklinam cię, duchu nieczysty, w imię Ojca † i Syna † i Ducha Świętego †, abys wyszedł i oddalił się od tego sługi Bożego. Ten sam ci to rozkazuje, przeklęty potępieńcze, Który chodził po morzu i podał rękę tonącemu Piotrowi. Przeklęty szatanie, poznaj wyrok na ciebie wydany i oddaj cześć Bogu żywemu i prawdziwemu, oddaj cześć Jezusowi Chrystusowi, Synowi Jego i Duchowi Świętemu i oddal się od tego sługi Bożego (imię chrzczonej osoby), ponieważ Bóg i Pan nasz Jezus Chrystus raczył go powołać do Swej świętej łaski, błogosławieństwa i źródła chrztu świętego”. Egzorcyzm spotyka się również w formułach poświęcenia wody i soli, by były skuteczną pomocą do walki z atakami diabła. Egzorcyzmy są wyrazem przekonania Kościoła, że choć szatan jest stale obecny, to odkupienie dokonane drogocenną krwią Chrystusa obejmuje wszystkich ludzi i cały świat. Wspomagają wysiłek człowieka w pokonywaniu zła oraz wyrażają zwycięską moc Bożej łaski.

Właściwy egzorcyzm, tzw. wielki lub oficjalny, dotyczy opętania, odbywa się w imieniu i pod nadzorem Kościoła. Niektórzy teologowie dopuszczają mały bądź prosty egzorcyzm we własnej obronie u wszystkich wiernych. Magisterium Kościoła naucza jednak, by wszelkie egzorcyzmy były pod kontrolą biskupa.

Zakończenie

Jeden z warszawskich egzorcystów, ks. Andrzej Grefkowicz, twierdzi, że istnieją trzy

Co oznacza pojęcie „egzorcyzm”? (2)

Wpisany przez Павел Шуппэ Крыніца: badzwolny.eu (пераклад: grodnensis.by)
22.11.2013 01:00

plaszczyny oddziaływania złego ducha na człowieka: kuszenie, któremu podlegają wszyscy ludzie „dopóki chodzą po ziemi”, czasem zwyciężając pokusy, innym razem im ulegając; zniewolenie, do którego może dojść tam, gdzie ma miejsce grzech idolatrii, czyli bałwochwalstwa (czczenie obcych bóstw), co nierzadko prowadzi do różnego rodzaju dolegliwości i obsesji; opętanie, które jest efektem świadomego lub domniemanego paktu z szatanem. Zanim jednak do niego dojdzie, człowiek w różny sposób otwiera się na zło (seanse bioenergoterapeutyczne, „usługi” przepowiadania przyszłości, horoskopy, astropsychologia, chiromancja, wyjaśnianie przepowiedni czy wróżb, jasnowidztwo, posługiwanie się medium, wywoływanie duchów). Następne etapy tego procesu to przyzwoleń na jego działanie, zaproszenie i pakt z diabłem.

Częstym skutkiem oddziaływania demonów na człowieka są niepokoje, nieuzasadnione lęki, często nieadekwatne do zagrożenia, drażliwość emocjonalna, koszmary nocne czy obsesje (przymus czynienia zła, szkodenie sobie).

Przy omawianiu opętania należy też wspomnieć o wyraźnym rozgraniczeniu między tym zjawiskiem a chorobą psychiczną. Warto zapamiętać, że jednym z kryteriów rozpoznania opętania jest stwierdzenie nieskuteczności działania leków psychotropowych, ponieważ występuje tu zjawisko nadnaturalne. Wiele osób, które zgłaszają się do warszawskiego egzorcysty twierdząc, że są opętane, faktycznie okazuje się chorymi psychicznie. Według egzorcystów żaden człowiek opętany nie jest w stanie powiedzieć o tym wprost. Nigdy nie użyje słowa diabeł, raczej powie, że ma problem, niepokoje, lęki. Tacy ludzie na ogół unikają duchownych. Typowa jest też dla nich niechęć i lęk wobec sakramentów, krzyża czy wody święconej.

Podsumowując te krótkie rozważania, dotyczące opętania i egzorcyzmu, warto dodać, że w Polsce każda diecezja ma własnego kapłana-egzorcystę odznaczającego się pobożnością, wiedzą, roztropnością i nieskazitelną życiową, odpowiednio przygotowanego na Papieskim Uniwersytecie Regina Apostolorum w Rzymie. Warto również podzielić się refleksją odnośnie egzorcyzmu, którego nie należy traktować jako antidotum na wszelkie trudności. Stosuje się go tylko w najpoważniejszych przypadkach zawładnięcia osobą przez złe moce.